

Water

Tekst: Els van Dijk

Wat was het mooi om tijdens de CGK-Vrouwendag stil te staan bij het thema vrucht dragen en heel specifiek ook bij de vrucht van de Geest. Dan kunnen er vragen blijven als: is het voor de ene mens makkelijker dan voor de ander om een vruchtbaar leven te leiden (dat heeft toch ook met je persoonlijkheid te maken)? Of: kan het ook zijn dat je te hard aan het werk bent voor God? (Het heilige moeten...) En begint alle onvruchtbaarheid niet bij hebzucht; staat die de godsvrucht niet in de weg?

Misschien is het daarom goed om vandaag stil te staan bij wat beslist noodzakelijk is om te groeien en bloeien: water!

Het begint en eindigt met water

Twee jonge vissen komen een oudere vis tegen. Die vraagt: 'Goedemorgen jongens, hoe bevalt het water?'

De twee vissen zwemmen een stukje verder, totdat de ene vis de andere aankijkt en vraagt: 'Wat is water?'

We zijn ons vaak niet bewust van wat ons omringt en van het gedachtegoed dat ons ongemerkt opgedrongen wordt. Als we niet oppassen seculariseren we zomaar mee met allerlei maatschappelijke ontwikkelingen. We worden geconfronteerd met een diversiteit aan vanzelfsprekendheden waar we amper over spreken en die ons daardoor te pakken nemen en misschien wel overrompelen. De prestatieaanspraak moedigt ons aan om onszelf als middelpunt te zien. Dus doen we wellicht ook mee met de trend hoe we onze 'personal brand' kunnen verbeteren en hoe we een voorsprong op de rest kunnen nemen. Eigenlijk is het heel merkwaardig dat wij zo gemakkelijk beïnvloedbaar zijn. Zou dat te maken kunnen hebben met een gebrek aan 'levend water' of door het feit dat we onvoldoende geworteld zijn als een boom aan de rivier?

Water als levensbehoefte

Water omringt ons, het is ook een eerste levensbehoefte. Tijdens zomerperiodes kunnen we ondervinden wat er met de natuur gebeurt als er te weinig hemelwater valt terwijl de temperaturen hoog oplopen. Water is nodig om te kunnen groeien en bloeien en om in leven te blijven. Elk leven begint ermee. Een mens wordt geboren nadat het water (de vliezen) is gebroken. Een pasgeboren kind bestaat voor 75% uit water en een volwassene nog uit 60%. De spijsvertering is zonder water onmogelijk en we kunnen ons lichaam uitsluitend op een redelijke temperatuur van 37 graden houden door de aanwezigheid en werking van water. De Bijbel begint ook met water. Aan het begin van het eerste Bijbelboek lees ik dat er 'duisternis lag over de water-

vloed; en de Geest van God zweefde boven het water'. De schepping begint ermee! Als we verder doorlezen in de Bijbel, lezen we over onbedorven en levenwekkend water. Dan worden dorstigen uitgenodigd om te drinken van het levende water om vervolgens nooit meer dorst te hebben.

Bloed en water

We kennen ook een heel andere vloeistof: bloed. Bloed dat door onze aderen stroomt als teken van leven, maar ook bloed is een vloeistof die geestelijk te duiden is. En let op: dan is de volgorde waarin in de Bijbel over bloed en water gesproken wordt, bepalend!

Als een Romeinse soldaat met een lans in Jezus' zijde steekt om te zien of Hij wel echt is gestorven, komt er bloed en water uit het lichaam van Jezus. Een volgorde die onomkeerbaar is! Bloed spreekt van schuld en verderf, van zonde en dood. En dan komt het water. Onze God laat Zijn volk niet sterven van de dorst.

Water, daar is alles mee begonnen en daar loopt alles ook weer op uit. Dat heeft er alles mee te maken dat de natuurlijke betekenis van water overgaat in de geestelijke betekenis ervan en die is van fundamenteel belang. Dat is ook prachtig te zien in de overdracht van het Oude naar het Nieuwe Testament.

Toen het volk Israël uit Egypte was vertrokken en het die lange, lange reis van veertig jaar door de woestijn moest maken, kwam een moment dat het volk smachtte van de dorst. Als Mozes dan God aanroept over wat hij toch met dat mopperende volk aan moet, krijgt hij de opdracht met zijn staf op een rots te slaan en dan gebeurt het wonder: een enorme stroom van water komt vrij om de zeshonderdduizend mensen te drinken te geven! Dat was overigens dezelfde staf waarmee Mozes eerder in de geschiedenis van het volk op de rivier de Nijl had moeten slaan waardoor het water in bloed veranderd was. Bloed als straf op de zonde, bloed dat dood en verderf teweeg bracht. Alle vissen gingen dood, de hele rivier stonk en de Egyptenaren konden het water niet meer drinken. In heel Egypte werd het water bloed, zelfs in alle waterkruiken en waterbakken.

Levend water

In het Nieuwe Testament spreekt Paulus (zinspelend op Mozes) over Christus als een levende rots waaruit we mogen drinken. Maar dat is geen rots die een tijdelijk verblijf biedt, maar een rots die ons volgt, die met ons meegaat. Net zoals het echte water een heel volk redde van een gewisse dood in een verzengende woestijn, mogen we nu drinken van het levende water dat Christus ons aanbiedt. Christus als de bron van levend water. Wie van Hem drinkt, zal nooit meer dorst zal hebben. In Hem is verzoening van al onze zonden. Sterker nog, Jezus zegt ook dit (Joh. 7:38): 'Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.' Je zult niet alleen nooit meer dorst hebben, je mag zelfs een bron van zegen voor anderen zijn!

In Jeremia 17:7-8 staat het zo: 'Gezegend is de man die op de HEERE vertrouwt, wiens vertrouwen de HEERE is. Hij zal zijn als een boom, die bij water geplant is, en die zijn wortels laat uitlopen bij een waterloop. Hij merkt het niet als er hitte komt, zijn blad blijft groen. Een jaar van droogte deert hem niet, en hij houdt niet op vrucht te dragen.' Als dit ons verlangen is, zijn we weerbaar voor 'de hitte van de woestijnreis' die het leven soms ook is. Zodat we vrucht

zullen dragen op de plaatsen waar God ons stelt. En ja, wie veel bloemen plant, moet veel water dragen.

Zoals het eerste Bijbelboek begint met water, eindigt het laatste Bijbelboek ermee. 'En hij liet mij een zuivere rivier zien, van het water des levens, helder als kristal, die uit de troon van God en van het Lam kwam' (Openb. 22:1).

Wat een perspectief!

Je kunt het ook zingen:

Bron van levend water, ontspring nu in mij.

Zend Uw Geest, o Heilig God en maak mij vrij

Van elke situatie die mijn hart bezwaart.

'k Geef mijn last aan U Die heel mijn ziel bewaart.

Om over door te denken:

1. Is er een aspect van de vrucht van de Geest (Gal. 5) die er wat bekaaid van afkomt bij jou? Hoe wil je die wat meer water geven zodat ook daar groei en bloei te zien is?
2. Wat kan jij bedenken/doen om de stroom van levend water in jouw bestaan te bevorderen? Zodat er water opwelt dat eeuwig leven geeft (Joh. 4)?
3. Hoe kun jij een bron zijn voor mensen en situaties die God op je pad plaatst?